

Sygn. akt IV U 176/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18.10.2016r. we W.

odwołania J. F.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 19.12.2015r. Nr (...). (...)

w sprawie J. F.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. oddała odwołanie;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. F. wniósł odwołanie od orzeczenia strony pozwanej – Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 19 grudnia 2015r. nr (...). (...) domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym na stałe. Nadto wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania i zwolnienie go z kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania podał, że zaskarżonym orzeczeniem został wobec niego orzeczony lekki stopień niepełnosprawności na stałe podczas, gdy jego stan zdrowia nie ulega poprawie i uzasadnia zaliczenie do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym na stałe. Nadto wskazał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał go orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS za osobę całkowicie niezdolną do pracy do dnia 30 listopada 2018r.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie, wskazując że nie znalazła podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem z dnia 8 stycznia 2003r. zaliczył wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe i dalej, że w dniu 10 września 2015r. wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne wydanie orzeczenia z uwagi na zmianę stanu zdrowia. Wskazała, że zgodnie z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania

o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015r., nr 1110) osoba niepełnosprawna posiadająca ważne orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności w przypadku zmiany stanu zdrowia może wystąpić z wnioskiem

o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego aktualny stan zdrowia. Podniosła, że warunkiem ustawowym jest stwierdzenie, że zmiana stanu zdrowia rzeczywiście miała miejsce i to w stopniu uzasadniającym konieczność jej uwzględnienia poprzez wydanie nowego orzeczenia o odmiennej treści w związku z czym jeżeli przesłanka ta nie zostanie spełniona skład orzekającym obowiązany jest odmówić wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Wskazując na powyższe podkreśliła, iż twierdzenia wnioskodawcy odnośnie zaistniałej zmiany stanu zdrowia nie znalazły potwierdzenia ani w dokumentacji medycznej, ani w przeprowadzonym badaniu.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2016r. wnioskodawca cofnął wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 8 stycznia 2003r. (nr ZON. (...)) postanowił zaliczyć wnioskodawcę - J. F. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe.

Dowód: - orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia

8 stycznia 2003r., w aktach (...)

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) orzeczeniem z dnia 10 października 2014r. nr (...). (...) postanowił zaliczyć wnioskodawcę J. F. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na okres do dnia 31 października 2015r.

Dowód: - orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie

(...) z dnia 10 października 2014r., w aktach (...)

Wnioskiem z dnia 10 września 2015r. wnioskodawca zwrócił się do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Dowód: - wniosek wnioskodawcy z dnia 10 września 2015r., w aktach (...)

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 3 listopada 2015r. (nr ZON. (...)) odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wskazując w uzasadnieniu stanowiska, że (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 8 stycznia 2003r. zaliczył wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe i dalej, że stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia utrzymanie lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Odpis orzeczenia doręczono wnioskodawcy w dniu 9 listopada 2015r.

Od wydanego orzeczenia wnioskodawca złożył w dniu 18 listopada 2015r. odwołanie.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) orzeczeniem z dnia 19 grudnia 2015r. nr (...). (...) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód: - orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia

3 listopada 2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru, w aktach (...)

- odwołanie wnioskodawcy, w aktach (...)

- orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie

(...) z dnia 19 grudnia 2015r., w aktach (...)

Biegli sądowi z zakresu psychiatrii i psychologii rozpoznali u wnioskodawcy organiczne zaburzenia osobowości i wadę wymowy.

W badaniu biegli stwierdził u wnioskodawcy kontakt słowny rzeczowy, dobry, wypowiedzi swobodne a także widoczną sztywność myślenia. Zaznaczyli, że u wnioskodawcy występuje świadomość jasna, prawidłowa orientacja auto i allopsychologiczna, zachowanie poprawne choć nieco ekspresyjne. Podali, że widoczna jest roszczeniowa postawa – wnioskodawca wielokrotnie podkreśla, że nie może wykonywać żadnej pracy. U wnioskodawcy występuje: nastrój obojętny, napęd psychomotoryczny prawidłowy, tok myślenia prawidłowy, afekt żywy, modulowany i dostosowany choć chwilami wnioskodawca reaguje dysforią, podnosi głos i wyraża swoje niezadowolenie. Wnioskodawca nie ujawnia myśli ani tendencji suicydalnych, nie wypowiada urojeń, nie zdradza omamów. Uwaga i pamięć w badaniu klinicznym jest sprawna, intelekt w normie, krytycyzm zachowany. Wnioskodawca mimo wady wymowy w sposób zrozumiały formułuje wypowiedzi.

Wnioskodawca w ostatnich latach korzysta z wizyt u psychiatry, zaś podczas wizyt zgłasza problemy z nerwowością, drażliwością, lękami i zaburzeniami snu. Od wielu lat w leczeniu farmakologicznym stosowany jest jeden lek przeciwpadaczkowy, który jest też stabilizatorem nastroju. Nie wprowadzono żadnych nowych leków, nie korygowano dawki stosowanego leku. Wnioskodawca leczony jest z powodu rozpoznania ograniczonych zaburzeń osobowości, zgłaszane przez niego objawy powtarzają się, zaś postępowanie lekarzy ogranicza się do przepisywania stale tego samego leku w niedużej dawce.

Biegli sądowi z zakresu psychiatrii i psychologii stwierdzili, że wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim – symbol przyczyny niepełnosprawności O2-P. Niepełnosprawność ma charakter stały.

Dowód: - dokumentacja medyczna, w aktach (...)

- dokumentacja medyczna, k. 28-58

- opinia biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii, k. 16 i 71

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca, w toku niniejszego postępowania, kwestionował orzeczenie strony pozwanej z dnia 19 grudnia 2015r. wskazując, że występujące u niego schorzenia uzasadniają zaliczenie go do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, na stałe.

Zgodnie z przepisem § 15 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015r., nr 1110) w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności może wystąpić z wnioskiem o wydanie orzeczenia o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego zmianę stanu zdrowia, przy czym w przypadku gdy załączona dokumentacja medyczna oraz badanie osoby przez lekarza - przewodniczącego składu orzekającego, nie wskazują na zmianę stanu zdrowia tej osoby, skład orzekający wydaje orzeczenie o odmowie wydania orzeczenia o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127 poz. 721 ze zm.) istnieją trzy stopnie niepełnosprawności:

1)znaczny;

2)umiarkowany;

3)lekki.

Stosownie do art. 4 ust. 1 w/w ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Z brzmienia art. 4 ust. 2 powołanej ustawy wynika dalej, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Z kolei stosowanie do treści art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Odnosząc powołane regulacje do stanu faktycznego sprawy podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 8 stycznia 2003r. zaliczył wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe. Wnioskiem z dnia 10 września 2015r. wnioskodawca zwrócił się do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności w konsekwencji czego (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 3 listopada 2015r. odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wskazując w uzasadnieniu rozstrzygnięcia, że stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia utrzymanie lekkiego stopnia niepełnosprawności. Wywiedzione od w/w orzeczenia odwołanie nie zostało uwzględnione - Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) orzeczeniem z dnia 19 grudnia 2015r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych w tym zwłaszcza dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii wynika, iż wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim na stałe.

Wprawdzie biegli sądowi z zakresu psychiatrii i psychologii rozpoznali u wnioskodawcy

organiczne zaburzenia osobowości i wadę wymowy jednak na podstawie przeprowadzonego badania wnioskodawcy stwierdzili, że kontakt słowny z wnioskodawcą jest rzeczowy i dobry zaś wnioskodawca swobodnie formułuje wypowiedzi mimo, że widoczna jest sztywność myślenia. Zaznaczyli, że u wnioskodawcy występuje świadomość jasna, prawidłowa orientacja auto

i allopsychologiczna, zachowanie poprawne choć nieco ekspresyjne. Podali, że widoczna jest roszczeniowa postawa, gdyż wnioskodawca wielokrotnie podkreślał, że nie może wykonywać żadnej pracy. Co istotniejsze zaznaczyli, że u wnioskodawcy występuje: nastrój obojętny, napęd psychomotoryczny prawidłowy, tok myślenia prawidłowy, afekt żywy, modulowany

i dostosowany choć chwilami wnioskodawca reaguje dysforią, podnosi głos i wyraża swoje niezadowolenie. Jak podali biegli wnioskodawca nie ujawnia myśli ani tendencji suicydalnych, nie wypowiada urojeń, nie zdradza omamów, jego uwaga i pamięć w badaniu klinicznym jest sprawna, intelekt w normie, krytycyzm zachowany a wnioskodawca mimo wady wymowy

w sposób zrozumiały formułuje wypowiedzi.

Jednocześnie biegli sądowi - po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną leczenia wnioskodawcy - zaznaczyli, że wnioskodawca w ostatnich latach korzysta wprawdzie z wizyt u psychiatry a podczas wizyt zgłasza problemy z nerwowością, drażliwością, lękami i zaburzeniami snu jednak – jak zaznaczyli - od wielu lat w leczeniu farmakologicznym stosowany jest jeden lek przeciwpadaczkowy, który jest też stabilizatorem nastroju, nie wprowadzono żadnych nowych leków i nie korygowano dawki stosowanego leku. Podali, że wnioskodawca leczony jest z powodu rozpoznania ograniczonych zaburzeń osobowości, zgłaszane przez niego objawy powtarzają się, zaś postępowanie lekarzy ogranicza się do przepisywania stale tego samego leku w niedużej dawce.

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłych sądowych opinii, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych. Złożona zaś przez biegłych opinia była rzetelna, wyczerpująca, logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegli sporządzili opinię po badaniu wnioskodawcy oraz na podstawie dokumentacji medycznej.

Nadto, dokonując oceny opinii złożonych przez biegłych, Sąd zważył, iż opinie zostały doręczone obu stronom postępowania, w tym wnioskodawcy. W zakreślonym terminie 7 dni od doręczenia opinii strona pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłych.

Zastrzeżenia do opinii biegłych zgłosił wprawdzie wnioskodawca jednak nie zasługiwały one w ocenie Sądu na uwzględnienie jako stanowiące jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych sądowych. Powyższe zaś skutkowało oddaleniem wniosku wnioskodawcy o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych z zakresu psychiatrii i psychologii.

Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłych sądowych w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłych.

Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia i poprzedzającego je orzeczenia (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. w tym zwłaszcza poprzez ustalenia wobec wnioskodawcy umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, na stałe.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie przepisów powyżej powołanych oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wobec braku podstaw do jego uwzględnienia; punkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).